

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΕ ΤΑ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Enid
Blyton

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΑ 5
ΛΟΓΩΝΙΚΑ

1

Το παράξενο τηλεγράφημα

Η Μπέτι και ο Πιπ περίμεναν ανυπόμονα τον Χάρι, την Ντέζι και τον Φούσκα να έρθουν. Η Μπέτι καθόταν κοντά στο παράθυρο, στο καθιστικό τους, κοιτάζοντας με αδημονία έξω.

«Ελπίζω να μην αργήσουν» είπε. «Χθες επέστρεψαν από το οικοτροφείο, ύστερα από πολύ καιρό. Είμαι περίεργη αν ο Φούσκας σκοπεύει να κάνει κι άλλες μεταμφιέσεις».

«Σίγουρα, δεν θα ήθελες να περάσουν οι διακοπές χωρίς να λύσουμε κάποια μυστηριώδη υπόθεση» είπε ο Πιπ. «Θεέ μου, θυμάσαι πόσο ταλαιπωρηθήκαμε στις προηγούμενες διακοπές μας;»

«Αν το θυμάμαι λέει!» συμφώνησε η Μπέτι. «Μας βγήκε το λάδι. Θα προτιμούσα αυτή τη φορά να μην μπλέξουμε σε καμιά περιπέτεια».

«Μπέτι! Νόμιζα πως ήσουν δαιμόνια ντετέκτιβ!» τη μάλωσε ο Πιπ. «Δεν νιώθεις περήφανη που είσαι μέλος των Πέντε Λαγωνικών;»

«Και βέβαια. Μην είσαι ανόητος» απάντησε η Μπέτι. «Το ξέρω ότι δεν με θεωρείς πολύ χρήσιμη, επειδή είμαι η μικρότερη, μόλις εννιά χρονών, ενώ όλοι εσείς πηγαίνετε στο γυμνάσιο. Μην ξεχνάς όμως πόσο πολύ σας βοήθησα την τελευταία φορά, όταν λύσαμε εκείνη τη μυστηριώδη υπόθεση».

Ο Πιπ ετοιμαζόταν να δώσει μια αποστομωτική απάντηση στη μικρή του αδελφή, όταν ξαφνικά το κορίτσι έβαλε τις φωνές.

«Να τοι! Επιτέλους, ο Χάρι και η Ντέζι. Πάμε κάτω να τους υποδεχτούμε».

Κατέβηκαν στον κήπο. Η Μπέτι αγκάλιασε χαρούμενη τα δυο παιδιά, ενώ ο Πιπ στάθηκε παράμερα χαμογελαστός.

«Γεια σου, Χάρι! Γεια σου, Ντέζι! Είδατε τον Φούσκα;»

«Όχι» απάντησε ο Χάρι. «Δεν είναι εδώ; Να πάρει η ευχή! Πάμε στην εξώπορτα να τον περιμένουμε. Θα 'χει πλάκα να δούμε ξανά τον γερο-Μπάστερ, το σκοτσέζικο τεριέ, να τον ακολουθεί με τα κοντά του ποδαράκια, κουνώντας την ουρά του».

Τα τέσσερα παιδιά βγήκαν στην μπροστινή πόρτα και κοίταξαν έξω. Ο Φούσκας και ο Μπάστερ δεν φάνοταν πουθενά. Πέρασε ο φούρναρης με το καρότσι του κι έπειτα μια γυναίκα με ποδήλατο. Λίγο πιο πέρα ξεχώρισαν μια πολύ γνωστή σιλουέτα. Ήταν ο κύριος Γκουν, ο αστυνόμος, ο γερο-Φεύγας, όπως του είχαν κολλήσει τα παιδιά το παρατσούκλι. Περπατούσε βαριεστημένος και καθόλου δεν χάρηκε που τους είδε. Ο κύριος Γκουν

αντιπαθούσε τα παιδιά. Κι εκείνα όμως έτρεφαν τα ίδια αισθήματα για την αφεντιά του. Τρεις μυστηριώδεις υποθέσεις είχαν προκύψει τον τελευταίο χρόνο στο χωριό τους, το Πίτερσγουντ, και κάθε φορά τα παιδιά έβρισκαν τη λύση πριν από τον αστυνόμο.

«Καλημέρα» είπε ο Χάρι ευγενικά, μόλις ο παχουλός κύριος Γκουν πλησίασε λαχανιασμένος. Τα γουρλωτά του μάτια στράφηκαν προς το μέρος τους.

«Όστε γυρίσατε, μικρά ζιζάνια» είπε. «Χα! Φαντάζομαι πως θ' αρχίσετε πάλι ν' ανακατεύεστε εκεί που δεν σας σπέρνουν».

«Το ελπίζουμε» απάντησε κατεργάρικα ο Πιπ.

Ο κύριος Γκουν ετοιμαζόταν να κάνει άλλη μια καυστική παρατήρηση, όταν ακούστηκε το επίμονο κουδούνισμα ποδηλάτου, κι ένα αγόρι έστριψε στη γωνία με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

«Ο ταχυδρόμος» φώναξε ο Πιπ. «Προσέξτε, κύριε Γκουν! Προσέξτε!»

Ο νεαρός ταχυδρόμος ξέφυγε από την πορεία του, λες και πήγαινε να πέσει κατευθείαν πάνω στον αστυνόμο. Ο κύριος Γκουν έβγαλε μια κραυγή και πήδησε σαν κατσίκι στην άκρη του δρόμου.

«Έι, πώς οδηγείς έτσι; Εσείς τα αγόρια είστε δημόσιος κίνδυνος».

«Συγγνώμη, κύριε, έχασα λιγάκι τον έλεγχο του ποδηλάτου» απολογήθηκε το αγόρι. «Σας χτύπησα, κύριε; Ειλικρινά σας ζητώ συγγνώμη».

Η ευγένεια του αγοριού κατασίγασε τον θυμό του.

«Ποιο σπίτι ψάχνεις;» ρώτησε.

«Έχω ένα τηλεγράφημα για τον κύριο Πιπ Χίλτον» απάντησε ο νεαρός ταχυδρόμος, κοιτάζοντας το όνομα και τη διεύθυνση στον πορτοκαλί φάκελο που κρατούσε.

«Να τος ο Πιπ!» πετάχτηκε η Μπέτι. «Πιπ, τηλεγράφημα για σένα!»

Το αγόρι ακούμπησε το ποδήλατό του στην άκρη του πεζοδρομίου, με το πετάλι να στηρίζεται στο κρᾶσπεδο. Επειδή όμως δεν το στερῆωσε καλά, ἔπεσε κάτω με πάταγο και το τιμόνι χτύπησε τον κύριο Γκουν στο πόδι. Εκείνος ούρλιαξε από τον πόνο τόσο δυνατά, που τα παιδιά τρόμαξαν. Χοροπηδούσε γύρω γύρω, προσπαθώντας να κρατήσει τον αστράγαλό του και ταυτόχρονα την ισορροπία του. Η Μπέτι ἔβαλε τα γέλια.

«Συγγνώμη, κύριε» κλαψούρισε το αγόρι. «Αυτό το παλιοποδήλατο φταίει! Όλο πέφτει. Ελπίζω να μη θυμώσατε μαζί μου. Θα με αναφέρετε στην αστυνομία; Λυπάμαι πάρα πολύ!»

Το ροδαλό πρόσωπο του κυρίου Γκουν κοκκίνισε ακόμα περισσότερο. Αγριοκοίταξε τον νεαρό ταχυδρόμο κι ἔπιασε ξανά τον πονεμένο του αστράγαλο.

«Άφησε το τηλεγράφημά σου και φύγε» φώναξε. «Μη χασομεράς».

«Μάλιστα, κύριε» απάντησε υπάκουα το αγόρι κι ἔδωσε στον Πιπ τον πορτοκαλί φάκελο.

Ο Πιπ τον ἄνοιξε με περιέργεια. Ποτέ κανείς δεν του είχε στείλει τηλεγράφημα. Το διάβασε φωναχτά. Ήταν από τον Φούσκα.

ΛΥΠΑΜΑΙ ΠΟΥ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΔΕΝ
ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΩ ΝΑ ΣΑΣ ΔΩ. ΕΧΩ ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΩ
ΜΕ ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΤΙΠΙΛΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΦΕΥΓΩ
ΜΕ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΣΗΜΕΡΑ. ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥΣ
ΣΕ ΟΛΟΥΣ. ΦΡΕΝΤΙ.

Τα παιδιά μαζεύτηκαν γύρω του για να δουν το τηλεγράφημα. Δεν πίστευαν στ' αυτιά τους. Τι παράξενο τηλεγράφημα! Ακόμα και ο κύριος Γκουν δεν πίστευε όσα άκουγε.

«Αφήστε με να το δω» είπε κι άρπαξε το τηλεγράφημα από τα χέρια του Πιπ.

Το διάβασε δυνατά.

«Είναι από εκείνο το αγόρι, τον Φρέντερικ Τρότεβιλ;» ρώτησε. «Άλλοτε τον φωνάζετε Φρέντι, κι άλλοτε Φούσκα, έτσι δεν είναι; Τι εννοεί; Φεύγει με το αεροπλάνο για το Τίπι-Τι-Πι – ή όπως το λένε τέλος πάντων; Πρώτη φορά στη ζωή μου ακούω αυτό το μέρος!»

«Είναι στη Νότια Κίνα» εξήγησε ο νεαρός ταχυδρόμος. «Έχω έναν θείο εκεί, γι' αυτό το ξέρω».

«Μα... μα γιατί να πάει εκεί ο Φούσκας; Γιατί να πάει να λύσει κάποιο μυστήριο εκεί πέρα; Γιατί, γιατί...» άρχισαν ν' απορούν τα τέσσερα παιδιά.

«Δεν θα τον δούμε στις διακοπές» γκρίνιαξε η Μπέτι, που συμπαθούσε ιδιαίτερα τον Φούσκα και ανυπομονούσε να τον συναντήσει.

«Πολύ καλή είδηση» σχολίασε ο κύριος Γκουν, επιστρέφοντας το τηλεγράφημα στον Πιπ. «Πάρα πολύ

καλή είδηση. Αυτό το παιδί είναι μεγάλος μπελάς. Συνεχώς παριστάνει τον ντετέκτιβ, χρησιμοποιεί διάφορες μεταμφιέσεις για να εξαπατήσει την αστυνομία και τρυπώνει τη μύτη του εκεί που δεν πρέπει. Ίσως να ησυχάσουμε φέτος, αν πήγε στο Τίπι-Τίπι... πώς το είπε;»

«Τιπιλούλου» συμπλήρωσε ο νεαρός ταχυδρόμος, που έδειχνε εξίσου μεγάλο ενδιαφέρον. «Δηλαδή, κύριε, το τηλεγράφημα το έστειλε αυτός ο έξυπνος πιτσιρικάς, ο Φρέντερικ Τρότεβιλ; Έχω ακούσει τόσο πολλά γι' αυτόν!»

«Ο Φρέντερικ Τρότεβιλ είναι απλώς ένα παιδί» διευκρίνισε εκνευρισμένος ο κύριος Γκουν. «Εγώ τον έχω βγάλει “Φρέντι ο Ανακατωσούρας”».

Η Μπέτι ξανάρχισε τα γέλια. Ο κύριος Γκουν είχε γίνει κατακόκκινος. Όταν θύμωνε, πάντα γινόταν σαν παντζάρι.

«Συγγνώμη, κύριε. Δεν ήθελα να σας εκνευρίσω» είπε ο νεαρός ταχυδρόμος, που εντελώς αυθόρμητα ζητούσε συγγνώμη για οτιδήποτε. «Όλοι μας όμως έχουμε ακούσει γι' αυτό το αγόρι. Πρέπει να είναι πάρα πολύ έξυπνο. Δεν ήταν αυτός που πέρσι κατάφερε να εξιχνιάσει ένα μυστήριο, τη στιγμή που η αστυνομία είχε μαύρα μεσάνυχτα;»

Ο κύριος Γκουν δεν έδειχνε καθόλου ευχαριστημένος που άκουγε ότι ο Φρέντι είχε γίνει διάσημος.

«Κοίτα τη δουλειά σου στο ταχυδρομείο και μην ακούς τέτοια παραμύθια» μάλωσε τον νεαρό ταχυδρόμο. «Αυτό το αγόρι, ο Φρέντι, ανακατεύεται παντού και μπλέκει κι αυτά τα παιδιά σε φασαρίες. Νομίζω πως οι γονείς τους θα χαρούν που πήγε στο Τίπι-Τίπι...»

«Τιπιλούλου» συμπλήρωσε πρόθυμα ο νεαρός ταχυδρόμος. «Φαίνεται πως τον κάλεσαν εκεί για να λύσει κάποιο μυστήριο. Πρέπει να είναι πανέξυπνος».

Τα τέσσερα παιδιά ενθουσιάστηκαν. Ήξεραν ότι ο αστυνόμος είχε νευριάσει.

«Άντε, πήγαινε τώρα» είπε ο κύριος Γκουν, ενοχλημένος από την παρουσία του νεαρού ταχυδρόμου. «Φεύγα, αρκετά καθυστέρησες».

«Μάλιστα, κύριε» απάντησε το ευγενικό αγόρι. «Για φαντάσου, πάει στο Τιπιλούλου και μάλιστα με αεροπλάνο. Θαύμα! Πρέπει να γράψω στον θείο μου να τον ρωτήσω να μου πει τι κάνει αυτός ο Φρέντερικ Τρότεβιλ».

«Φεύγα!» επανέλαβε ο κύριος Γκουν.

Το αγόρι έκλεισε πονηρά ματάκι στα παιδιά και πήρε το ποδήλατό του. Τα παιδιά τον είχαν συμπαθήσει. Είχε κόκκινα μαλλιά, φακίδες σε όλο του το πρόσωπο, κόκκινα φρύδια και αστείο στόμα.

Ανέβηκε στο ποδήλατό του, έκανε έναν επικίνδυνο ελιγμό γύρω από τον κύριο Γκουν κι εξαφανίστηκε στον δρόμο, χτυπώντας το κουδούνι του ποδηλάτου του όσο πιο δυνατά μπορούσε.

«Να ένα ευγενικό παιδί που σέβεται την αστυνομία» είπε ο κύριος Γκουν. «Παράδειγμα προς μίμηση!»

Τα παιδιά όμως δεν έδιναν πια σημασία στα λεγόμενά του. Ξανακοίταζαν το τηλεγράφημα. Τι έκπληξη κι αυτή! Βέβαια, από τον Φούσκα όλα τα περίμεναν, όχι όμως και να πάει με αεροπλάνο στην Κίνα.

«Η μαμά μου ποτέ δεν θα μ' άφηνε να κάνω κάτι τέ-

τοιο» είπε ο Πιπ. «Άλλωστε ο Φούσκας είναι μόλις δεκατριών χρονών. Μου φαίνεται απίστευτο».

Η Μπέτι άρχισε να κλαψουρίζει.

«Ήθελα τόσο πολύ να 'ρθει αυτές τις μέρες και ν' ανακαλύψει κανένα μυστήριο» γκρίνιαξε. «Το ήθελα τόσο πολύ!»

«Πάψε, Μπέτι, και μην κάνεις σαν μωρό» τη μάλωσε ο Πιπ. «Μπορούμε να λύσουμε μυστήρια ακόμα και χωρίς τον Φούσκα, έτσι δεν είναι;»

Ωστόσο, όλοι τους ήξεραν πως χωρίς τον Φούσκα δεν μπορούσαν να κάνουν πολλά πράγματα. Ο Φούσκας ήταν γεννημένος για αρχηγός και τολμούσε τα πάντα – ήταν η ψυχή των Πέντε Λαγωνικών!

«Χωρίς τον Φούσκα είμαστε σαν μηλόπιτα χωρίς μήλα» παραδέχτηκε η Ντέζι λυπημένα.

Ακούστηκε σαν αστείο, αλλά κανείς δεν γέλασε. Όλοι καταλάβαιναν τι εννοούσε η Ντέζι. Χωρίς τον Φούσκα, τίποτα δεν θα ήταν τόσο συναρπαστικό και ενδιαφέρον.

«Δυσκολεύομαι να το χωνέψω» είπε ο Χάρι, έτσι όπως περπατούσαν όλοι μαζί. «Ο Φούσκας πήγε στη Νότια Κίνα. Και τι είδους μυστήριο πρέπει να πάει να λύσει εκεί; Νομίζω πως θα μπορούσε να βρει λίγο χρόνο για να έρθει και να μας εξηγήσει».

«Εκείνος ο νεαρός ταχυδρόμος μιλούσε με τα καλύτερα λόγια για τον Φούσκα» παρατήρησε η Μπέτι. «Για φαντάσου, ο Φούσκας κοντεύει να γίνει διάσημος».

«Πράγματι, ο γερο-Φεύγας δυσαρεστήθηκε με το εγκώμιο που έπλεξε για τον Φούσκα. Αυτό το παιδί

πολύ το συμπάθησα. Κάποιον μου θυμίζει, αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ ποιον ακριβώς».

«Με τον Μπάστερ τι θα γίνει;» ρώτησε ξαφνικά η Μπέτι και κοντοστάθηκε. «Αποκλείεται να επέτρεψαν στον Φούσκα να πάρει μαζί και τον σκύλο του, και ο Μπάστερ θα στενοχωριέται μόνος του. Τι να κάνει άραγε; Δεν μπορούμε να τον κρατήσουμε εμείς;»

«Είμαι σίγουρος πως ο Φούσκακας δεν θα είχε αντίρρηση να τον κρατήσουμε εμείς» είπε ο Πιπ. «Πάμε στο σπίτι του να ρωτήσουμε τη μαμά του για τον Μπάστερ. Ελάτε. Ας πάμε τώρα αμέσως».

Γύρισαν πίσω και πήραν ξανά τον δρόμο της επιστροφής. Η Μπέτι ένιωσε καλύτερα. Κάτι ήταν κι αυτό. Αφού δεν θα ερχόταν ο ίδιος ο Φούσκακας, θα είχαν τουλάχιστον τον σκύλο του. Ο κακομοίρης ο γερο-Μπάστερ! Ήταν τόσο γλυκούλης και είχε μοιραστεί μαζί τους όλες τους τις περιπέτειες.

Έφτασαν στο σπίτι του Φρέντι και μπήκαν στον κήπο. Η μαμά του μάζευε κρινάκια για τα βάζα της και χαμογέλασε στα παιδιά.

«Γυρίσατε για τις διακοπές;» ρώτησε. «Ελπίζω να περάσετε όλοι καλά. Φαίνεστε όμως στενοχωρημένοι. Τι συμβαίνει;»

«Ήρθαμε να σας ρωτήσουμε μήπως μπορούμε να κρατήσουμε τον Μπάστερ για τις διακοπές» είπε ο Χάρι. «Α, να τος! Έλα δω, καλέ μου Μπάστερ!»

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

ΜΕ ΤΑ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τα 5 Λαγωνικά αποτελούνται από τα αδέλφια Μπέτι και Πιπ, Χάρι και Ντέζι και τον Φρέντι.

Την παρέα συμπληρώνει ο Μπάστερ, ο σκύλος τους.

Στις διακοπές τους βρίσκονται όλοι μαζί και εξιχνιάζουν αστυνομικές υποθέσεις χωρίς να τους φοβίζει τίποτα!

Η δυναμική παρέα των Πέντε Λαγωνικών ξανασιμίζει στις διακοπές, γεμάτη όρεξη για νέες περιπέτειες. Στο Πίτερογουντ, όμως, επικρατεί απόλυτη ηρεμία. Ξαφνικά, διάφορες ανώνυμες επιστολές πλημμυρίζουν το χωριό και εκθέτουν πολλούς ανθρώπους. Ποιος κρύβεται πίσω από την ανωνυμία και τι έχει στο μυαλό του; Ο αστυνόμος Γκουν αναλαμβάνει την εξιχνίαση της υπόθεσης, παραγκωνίζοντας τα δραστήρια παιδιά. Όταν στο μυστήριο εμπλέκονται πολλοί ύποπτοι και ακόμα περισσότερα κοκκινομάλλικα αγόρια, έχει έρθει η ώρα για τον Φούσκα να ξεκαθαρίσει την υπόθεση...

www.minoas.gr

9 786180 260540
ISBN 978-618-02-6054-0

ΚΩΔ. 21068

8+